

Losowanie z rozkładu normalnego (czyli Gaussa) $N(\mu, \sigma)$

Najczęściej występujący w naturze. Zmienna w przedziale od Parametry rozkład to:

Wartość średnia $\langle x \rangle = \mu$

Odchylenie standardowe σ jest związane z szerokością rozkładu (wykres górny z Wikipedii)

Reguła 1,2,3 σ na wykresie dolnym ze strony www.pronost.pl. Prawdopodobieństwo znalezienia x z przedziału $\langle \mu - \sigma, \mu + \sigma \rangle$ wynosi 68,28%, itd

Funkcja gęstości prawdopodobieństwa opisana wzorem

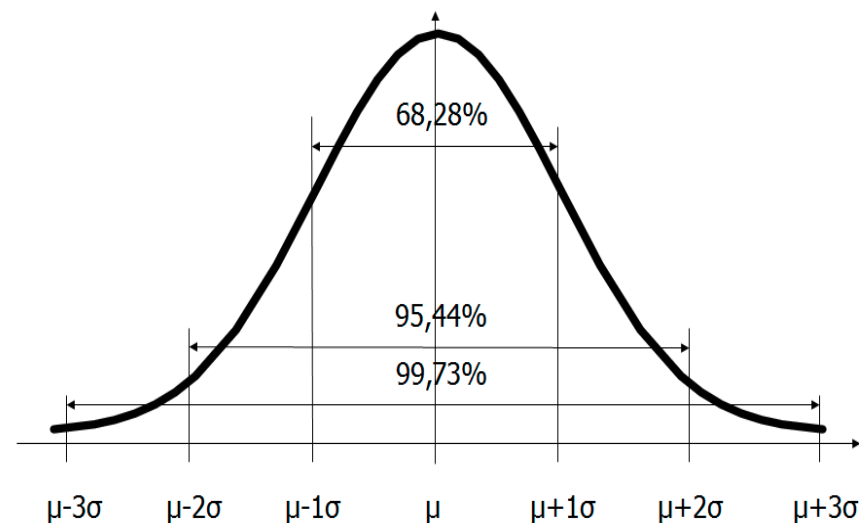
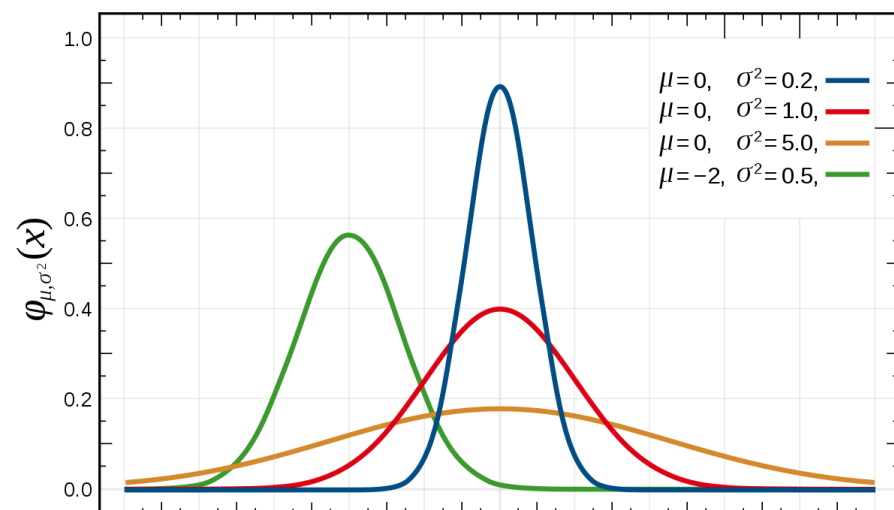
$$f_{\mu, \sigma}(x) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \exp\left(-\frac{(x - \mu)^2}{2\sigma^2}\right).$$

To jest już znormalizowana funkcja

Przez podstawienie $z = (x - \mu)/\sigma$ możemy uzyskać rozkład

$N(0,1)$ – standardowy rozkład normalny (parametry jak dla czerwonego).

Ten rozkład jest stabilizowany (zarówno wartości funkcji jak i dystrybuanta)

Losowanie z rozkładu normalnego

$N(\mu, \sigma)$

$$f_{\mu, \sigma}(x) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \exp\left(\frac{-(x - \mu)^2}{2\sigma^2}\right).$$

Rozkład normalny o dowolnych parametrach (średniej i wariancji) można sprowadzić do $N(0, 1)$ poprzez podstawienie

$$Z = \frac{x - \mu}{\sigma}$$
$$f(z) dz = \frac{1}{2\pi} e^{-\frac{z^2}{2}} dz \quad z \in (-\infty, +\infty)$$

Jeśli będziemy poprawnie losować zmienną z to przez podstawienie odwrotne uzyskamy zmienną x , która podlega $N(\mu, \sigma)$. Wystarczy przeliczyć

$$x = z\sigma + \mu$$

Losowanie z rozkładu $N(0,1)$

1. Nie można analitycznie policzyć dystrybuanty (całka z funkcji typu $e^{(-x^2)}$ nie została jeszcze policzona). Zwykła metoda odwróconej dystrybuanty nie działa
2. Zakres zmiennej $(-\infty, \infty)$ ogranicza również metodę eliminacji (można ograniczyć się do przedziału co najmniej $\langle \mu - 3\sigma, \mu + 3\sigma \rangle$, ale to jest zbyt ważny rozkład na stosowanie ograniczeń)

I. Losowanie z rozkładu $N(0,1)$ – metoda Boxa-Mullera

Zakładamy, że mamy dwa niezależne rozkłady normalne zmiennych losowych $N(0,1)$ z których jedno opisuje współrzędną x a drugi współrzędną y punktu na płaszczyźnie. Skoro zmienne niezależne to ps-stwa się mnoży i tak prawdopodobieństwo że współrzędne punktu są z przedziałów $(x, x+dx)$ i $(y, y+dy)$ wynosi:

$$f(x)dx f(y)dy = \frac{1}{2\pi} \exp(-(x^2 + y^2)/2) dx dy$$

Przed liczeniem dystrybuanty przechodzimy do układu biegunowego współrzędnych i dzięki pojawieniu się jakobianu całkę można łatwo analitycznie wyznaczyć.

I. Losowanie z rozkładu $N(0,1)$ – metoda Boxa-Millera

Losujemy dwie liczby pseudolosowe z przedziału $(0,1>$ - rozkład równomierny równomiernego np: u_1, u_2

Obliczamy zmienną

$R = \sqrt{-2 \ln(u_1)}$... i dlatego przedział $(0,1>$

$\Theta = 2 \pi u_2$

Zmienne

$z_1 = R \sin(\theta)$ oraz $z_2 = R \cos(\theta)$ podlegają rozkładowi $N(0,1)$

Dowolny rozkład $N(\mu, \sigma)$ dostaniemy jak zawsze poprzez wstawienie obliczonej liczby z (nie ważne czy 1 czy 2) do wzoru

$$x = z\sigma + \mu$$

II. W oparciu o centralne twierdzenie graniczne

Centralne twierdzenie graniczne to twierdzenie matematyczne mówiące, że jeśli x_i są **niezależnymi zmiennymi losowymi o jednakowym rozkładzie**, takiej samej wartości oczekiwanej μ oraz dodatniej i skończonej wariancji σ^2 , to zmienna losowa y (uzyskana z odpowiedniej **sumy m zmiennych x_i**) zbiega według rozkładu do standardowego rozkładu normalnego $N(0,1)$, gdy m rośnie do nieskończoności.

$$y = \frac{\frac{1}{m} \sum x_i - \mu}{\frac{\sigma}{\sqrt{m}}}$$

II. W oparciu o centralne twierdzenie graniczne

$$y = \frac{\frac{1}{m} \sum x_i - \mu}{\frac{\sigma}{\sqrt{m}}}$$

Dobrym przybliżeniem jest już losowanie 6-ci
liczb z $U(0,1)$.

Dla tego rozkładu:

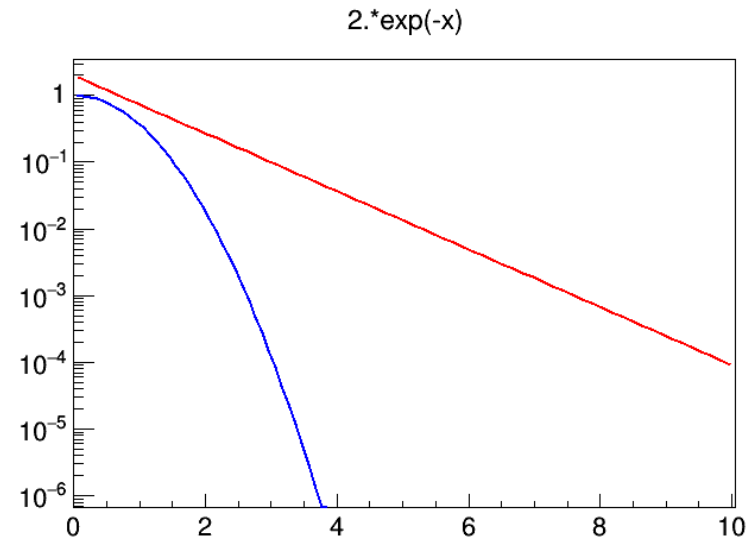
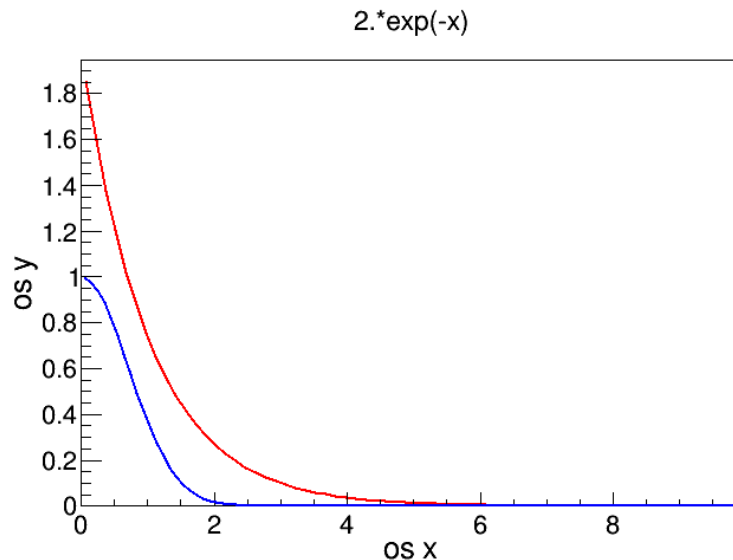
$$\mu = 0,5$$

$$\sigma^2 = 1/3 - 1/4 = 1/12$$

III. Poprzez połączone metody odw. Dystrybuanty i eliminacji

Algorytm 3.1 w Wieczorkowski i inni: „Komputerowe generatory liczb losowych”

- wytłumaczenie metody na wykresie, szukam funkcji ograniczającej z góry moją funkcję gęstości dla $N(0,1)$
np. $2 \cdot \exp(-x)$

III. Poprzez połączone metody odw. Dystrybuanty i eliminacji

Algorytm 3.1 w Wieczorkowski i inni: „Komputerowe generatory liczb losowych”

$$2 \cdot \exp(-x)$$

IV. Z biblioteki random

```
#include <random>
```

```
...
```

```
std::mt19937 GEN(time(nullptr));
```

```
...
```

```
    std::normal_distribution<> dodatkowa_drzemka(80., 20);
```

```
...
```